

zondag 18 januari 2026, 10:00 uur

Psalm 117

Opwekking 763

1 Samuel 23: 1 - 18

DNP Psalm 132: 1, 5, 8

1 Samuel 23: 16 - 18

Joh. de Heer 150

Liedboek 425

Psalm 117

Loof, alle volken, loof de HEER,
roem, alle naties, roem zijn eer.
Want over ons is groot en wijd
zijn gunst en goedertierenheid,
voor eeuwig blijft zijn trouw bestaan.
Hef met ons Halleluja aan!

Opwekking 763

Heer, ik kom en beken,
nu ik hier dicht bij U ben:
zonder U val ik uiteen;
leid mijn hart door stormen heen.

O mijn Heer, ik heb U nodig;
elk moment, zo nodig.
U pleit voor mij, U spreekt mij vrij.
O God, 'k heb U nodig.

Mijn schuld zit diep; U kunt erbij.
U vergeeft en reinigt mij.
Waar U bent, daar ben ik vrij;
woon in mij en heilig mij.

O mijn Heer, ik heb U nodig;
elk moment, zo nodig.
U pleit voor mij, U spreekt mij vrij.
O God, 'k heb U nodig.

Leer mijn lied de weg naar U
als verleiding mij omgeeft.
Als ik niet kan staan, leun ik op U.
Jezus, hoop die in mij leeft!

O mijn Heer, ik heb U nodig;
elk moment, zo nodig.
U pleit voor mij, U spreekt mij vrij.
O God, 'k heb U nodig.
O mijn Heer, ik heb U nodig;
elk moment, zo nodig.
U pleit voor mij, U spreekt mij vrij.
O God, 'k heb U nodig.

U pleit voor mij, U spreekt mij vrij.
O God, 'k heb U nodig.
U pleit voor mij, U spreekt mij vrij.
O God, 'k heb U nodig.

1 Samuel 23: 1 - 18

David bevrijdt Keïla

23 ¹ Het was David ter ore gekomen dat de Filistijnen een aanval deden op Keïla en het graan van de dorsvloeren wegroofden. ² David raadpleegde de HEER en vroeg: 'Zal ik de strijd met deze Filistijnen aanbinden?' De HEER antwoordde: 'Ja, bind de strijd aan met de Filistijnen; je zult Keïla bevrijden.' ³ Maar Davids mannen zeiden: 'We zitten hier

in Juda al zo in angst, wat moet het dan niet worden wanneer we naar Keïla gaan, de Filistijnse gelederen tegemoet?’⁴ Daarom raadpleegde David nogmaals de HEER, en de HEER antwoordde: ‘Komaan, ruk op naar Keïla; Ik lever de Filistijnen aan je uit.’⁵ Toen ging David met zijn manschappen naar Keïla en leverde slag met de Filistijnen. Hij voerde hun veestapel weg en bracht hun grote verliezen toe. Zo bevrijdde David de inwoners van Keïla.⁶ Daar in Keïla zocht ook Achimelechs zoon Abjatar zijn toevlucht bij David. Het priestergewaad had hij meegenomen.

⁷ Toen Saul hoorde dat David Keïla was binnengetrokken, dacht hij: Door een stad binnen te gaan met poorten en grendels heeft hij zichzelf ingesloten. God heeft hem aan mij uitgeleverd!⁸ Hij riep het leger onder de wapenen met de bedoeling om David en zijn mannen in Keïla in het nauw te drijven.⁹ David wist wel dat Saul kwaad in de zin had. Daarom vroeg hij de priester Abjatar om met het priestergewaad bij hem te komen.¹⁰ Toen zei hij: ‘HEER, God van Israël, men heeft uw dienaar verzekerd dat Saul voorbereidingen treft om naar Keïla te gaan en de stad vanwege mij te vernietigen.¹¹ Zullen de burgers van Keïla mij aan hem uitleveren? Is Saul inderdaad onderweg, zoals men mij heeft verteld? HEER, God van Israël, ik smEEK U, laat het uw dienaar toch weten!’ ‘Ja, hij is onderweg,’ antwoordde de HEER,¹² en David vroeg: ‘Zullen de burgers van Keïla mij en mijn mannen aan Saul uitleveren?’ ‘Ja, dat zullen ze doen,’ antwoordde de HEER.¹³ Daarop vertrokken David en zijn mannen uit Keïla en begonnen rond te zwerven, nu hier en dan daar. Hun aantal was inmiddels aangegroeid tot ongeveer zeshonderd. Toen Saul hoorde dat David uit Keïla was ontkomen, brak hij zijn veldtocht af.

David in de woestijn van Juda

14 David en zijn mannen verschansten zich in rotsholen in de met kloven doorsneden woestenij ten oosten van Zif. Saul liet elke dag naar David zoeken, maar God leverde hem niet aan hem uit. 15 David, die in Choresa zat, in de woestijn van Zif, merkte wel dat Saul het nog steeds op zijn leven gemunt had. 16 Sauls zoon Jonatan zocht David in Choresa op om hem te zeggen dat hij op God moest blijven vertrouwen. 17 'Je hoeft niet bang te zijn,' zei hij, 'mijn vader Saul zal je niet te pakken krijgen. Jij zult koning van Israël worden en ik zal de tweede man zijn. En dat weet mijn vader zelf ook.' 18 Nadat ze samen ten overstaan van de HEER hun vriendschapsverbond hadden bevestigd, ging Jonatan terug naar huis; David bleef in Choresa.

DNP Psalm 132: 1, 5, 8

HEER, denk er toch voortdurend aan
hoe David zwoegde, hoe hij leed
om zich te houden aan de eed
die hij U plechtig had gedaan.
Vergeet niet wat hij voor U deed.

Tot David kwam het woord van God:
'Jouw kind ontvangt de koningskroon,
daarna zijn zoon en dan diens zoon.
Leeft elk van hen naar mijn gebod,
dan houdt je koningshuis de troon.'

Groot aanzien geef Ik Davids rijk.
Ik heb zijn zoon de macht beloofd;
zijn lamp wordt nooit meer uitgedoofd.
Ik zet zijn vijanden te kijk:
een kroon siert zijn gezalfde hoofd.'

1 Samuel 23: 16 - 18

David in de woestijn van Juda

¹⁶ Sauls zoon Jonatan zocht David in Choresa op om hem te zeggen dat hij op God moest blijven vertrouwen. ¹⁷ 'Je hoeft niet bang te zijn,' zei hij, 'mijn vader Saul zal je niet te pakken krijgen. Jij zult koning van Israël worden en ik zal de tweede man zijn. En dat weet mijn vader zelf ook.' ¹⁸ Nadat ze samen ten overstaan van de HEER hun vriendschapsverbond hadden bevestigd, ging Jonatan terug naar huis; David bleef in Choresa.

Joh. de Heer 150

Welk een vriend is onze Jezus,
die in onze plaats wil staan!
Welk een voorrecht, dat ik door Hem
altijd vrij tot God mag gaan.
Dikwijls derven wij veel vrede,
dikwijls drukt ons zonde neer,
juist omdat wij 't al niet brengen
in 't gebed tot onze Heer.

Leidt de weg soms door verzoeking,
dat ons hart in 't strijduur beeft,
gaan wij dan met al ons strijden,
tot Hem die verlossing geeft.
Kan een vriend ooit trouwer wezen
dan Hij, die ons lijden draagt?
Jezus biedt ons aan genezing;
Hij alleen is 't, die ons schraagt.

Zijn wij zwak, belast, beladen
en terneer gedrukt door zorg,
dierb're Heiland, onze toevlucht
Gij zijt onze Hulp en Borg.
Als soms vrienden ons verlaten,
gaan wij biddend tot de Heer;
In zijn armen zijn wij veilig,
Hij verlaat ons nimmermeer.

Liedboek 425

Vervuld van uw zegen
gaan wij onze wegen
van hier, uit dit huis
waar uw stem wordt gehoord,
in Christus verbonden,
tezamen gezonden
op weg in een wereld
die wacht op uw woord.
Om daar in genade
uw woorden als zaden
te zaaien tot diep
in het donkerste dal,
door liefde gedreven,
om wie met ons leven
uw zegen te brengen
die vrucht dragen zal.